

بسم الله الرحمن الرحيم

Gerçekler ve Vehimler

Suudi Arabistan'da kalabalıklar, artan bölgesel gerilimler eşliğinde Riyad'da, bayraklar, geleneksel gösteriler ve askeri geçit töreniyle Suudi Ulusal Günü'nü kutluyor.

Bu minvalde Prof. Dr. Faysal b. Abdurrahman Usra / Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçiliği Kültür Ateşesi; "Suudi Arabistan'ın 96. Milli Günü... Sağlam kökler ve sarsılmaz bir kimlik" başlıklı bir yazı kaleme aldı. Yazıda şunlar geçmektedir:

"Gurur ve vakarla birlikte kalkınma ve büyüme, yükseliş ve ilerleme, gelişme ve refah, güvenlik ve huzur... Bunlar, kurucu Kral Abdulaziz bin Abdurrahman Al Suud tarafından bu büyük ve güçlü devletin kuruluşundan bu yana Suudi Arabistan tablosunu şekillendiren başlıca unsurlar olarak öne çıkıyor. Kurucu Kral Abdulaziz, 1932 yılında bu tarihi günde, 32 yıl süren mücadele ve çabaların ardından ülkenin 'Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın resulüdür' sancağı altında birleştirildiğini ilan ederek ülkeye Suudi Arabistan Krallığı adını verdi. Kral Abdulaziz, bu süreçte yüce Kur'an ve Hz. Peygamber'in sünnetini esas alarak büyük devlet yapısının sağlam temellerini attı ve Suud ailesinin atalarının izinden yürüdü.

Böylece İslam hukukunun uygulanmasıyla öne çıkan, onun hoşgörüyeye dayalı öğretilerini ve insani değerlerini dünyanın dört bir yanında duyuran genç bir devlet ortaya çıktı. Ülke, yönetim ve vatandaşlar bugün bu kalıcı milli günü kutlarken, vatandaşlar ülkenin refahından yararlanıyor, kalkınmasının imkanlarından faydalanıyor, gücüyle gurur duyuyor, elde edilen başarılarından övgüyle söz ediyor ve hayallerini gerçekleştirecek, gelecek nesiller için sağlam adımlarla ilerleyecek bir gelecek umudunu taşıyor. Ülkeyi gelişmiş devletler seviyesine taşıyan, vatandaşların ve ülkede yaşayanların onurlu, güvenli ve huzurlu bir hayat sürmesi için tüm imkanları seferber eden bilge bir yönetimin gölgesinde bu hedefler doğrultusunda ilerleniyor..." (turkish.aawsat.com, 24 Eylül 2026)

Vehimler ve gerçekleri daha iyi anlamak adına, Suudi yönetiminin geçmişine kısaca göz atmak yerinde olacaktır.

Suudi Arabistan'ın tarihinden bahsedildiğinde ilk akla gelen vahhabiliktir. Kurucusu, Hanbeli mezhebi imamlarından müçtehit Muhammed b. Abdulvahhab olan Vahhabilik; İslam mezheplerinden biri olsa da İngilizler, Osmanlı Hilafet Devleti'nin içinde mezhep kavgalarını kızıştırmak ve Osmanlı'ya darbe indirmek için Vahhabi mezhebeni bir araç olarak kullanmıştır. Ama mezhep mensupları bunun farkında değildi ve Muhammed b. Abdulvahhab'ın da İngilizlerle bir alakası yoktu. Ancak Muhammed b. Suud ve oğlunun İngilizlerle münasebetleri çok kuvvetliydi. Nitekim Diriyeye emirliğine

gelen Muhammed b. Suud ve sonra da oğlu Abdulaziz'in başkanlığında Vahhabiler, İslam Devleti'nin içinde bir varlık gösterdiler. Hatta Muhammed b. Suud, Muhammed b. Abdulvahhab ile tanışıp onun kızıyla evlenerek Vahhabilik mezhebinin yayılmasını destekledi. Bu destek, Hilafet otoritesine bağlı beldeleri istilaya kadar gitti. Hatta Osmanlı Halifesine karşı kılıç kaldırdılar, İslam ordusu ve Halifenin askerleriyle çarpıştılar. Nitekim Muhammed b. Abdulvahhab İslam beldelerini Halifeden almak, kendi görüşleri doğrultusunda buraları idare etmek, diğer İslami mezheplerin tüm eserlerini kuvvetle ve kılıçla ortadan kaldırmak istiyordu. Yani Suudiler, Muhammed b. Abdulvahhab'ın bölgedeki etkisini kullanarak siyasi otorite elde etme peşindeydiler.

1800 yılına gelindiğinde Suud güçleri, halkı Şii olan Irak'a saldırılar düzenleyecek kadar kuvvet kazandılar. Şiilerin kutsal kenti Kerbela'nın yağmalanması ve Hicaz bölgesindeki kutsal kentler Mekke ve Medine'nin de ele geçirilmesinin ardından Halife II. Mahmud duruma müdahale etme kararı aldı. Nitekim bu müdahalenin ardından Suudi lider Abdullah b. Suud 14 Aralık 1818'de halka teşhir edilerek Bâb-ı Âli'ye getirilip hapsedildi. Mekke ve Medine'de gasp ettikleri mallara dair sorgulandıktan sonra 17 Aralık 1818'de idam edildi. Böylelikle I. Suud girişimi sona ermiş oldu.

1902'de Kuveyt'te sürgünde bulunan Abdülaziz b. Suud, Riyad'a dönerek yeniden siyasal birlik arayışlarına başladı. Osmanlı Devleti, bu fiilî durum karşısında bir çözüm olarak Abdülaziz'in babası Abdurrahman'ı Riyad kaymakamı olarak tayin etti. Balkan Savaşı'nın sürdüğü sıralarda Osmanlı askerlerinin bölgede azaltılmasını fırsat bilen Necid emiri ve Vahhabî imamı olan Abdülaziz b. Suud, 1913 yılında idari merkez olan Ahsa'yı ele geçirdi. Sonra, 1921-1926 arasında Ha'il, Mekke, Cidde ve Asir'i ele geçirerek topraklarını genişletti ve 1926'da Hicaz kralı, 1932'de de Suudi Arabistan kralı ilan edildi. Suudiler, tüm bu süreç boyunca İngilizlerle işbirliği hâlinde oldular. Dolayısıyla sırf kendi gelecekleri için İslam düşmanı İngilizlerin bölgedeki eli oldular. İslam'a ve yönetimine ihanet etmekten sakınmadılar.

Yakın tarihe gelindiğinde uzun süre Suudi Arabistan'a nüfuz etmeye çalışan ABD, nihayet bazı prensler vasıtasıyla orada nüfuz etmeyi başarmış olsa da, Suudi ailesinin prensleri arasında İngiliz ve ABD nüfuzu son derece girift bir haldeydi. Dolayısıyla hangi tarafın adamı güçlü ise Suudi Arabistan yönetiminde gerçek söz sahibi o ülke olmaktadır. Ama ilerleyen zaman içerisinde İngiliz ajanı Kral Abdullah'ın 2015 yılında vefat etmesi ve Amerika'nın ajanları Selman ile oğlu Muhammed'in Suudi Arabistan'da yönetimi devralmasıyla Amerika, bölgedeki İngiliz nüfuzuna kesin ve ölümcül bir darbe daha indirmiştir. Böylece İngiltere'nin elinde yalnızca Körfez'deki küçük devletçikler ve Ürdün kalmıştır; ki bunların hepsi, küçük devletçiklerdir, Amerika'nın nüfuzuna karşı koyabilecek hatta onun bu nüfuzunda karışıklık çıkarabilecek hiçbir güç ve kudretleri yoktur! Dolayısıyla Amerika, bölgenin fiilî tek hâkim gücü hâline gelmiştir.

Bu tarihi süreçten sonra Suudi rejimi, Amerika'ya tam bağımlı bir hale gelmiştir. Bu bağımlılığın birçok kanıtı vardır; buna dair ilk kanıt, başta Yemen olmak üzere Amerika'nın tüm dış politikasında Amerika'ya hizmet eden Suud rejiminin İslam'a ve Müslümanlara yönelik ihanetini uzak yakın herkes için açığa çıkaran Gazze savaşı olmuştur. Zira bu rejim; ABD'nin emirlerine boyun eğmiş; Gazze halkını savunmamış, düşmanın onları acımasızca katletmesine, aç bırakmasına, evleri, okulları ve hastaneleri başlarına yıkmasına ve yerlerinden edilmesine seyirci kalmıştır. Tüm bu utancı yetmiyormuş gibi Suud rejiminin yöneticileri, Müslüman Suud halkı ayaklanır ve tahtları tehlikeye girer diye, Gazze savaşını durdurması için ABD'ye ve bölgedeki diğer ülkelere yalvarmıştır. Bunun üzerine Suud rejimi, 2025 yılında Trump'ın Gazze'de savaşı durdurma planını memnuniyetle karşıladığını ilan etmiştir; oysa bu plan, mücahit Müslümanların silahsızlandırılması, Gazze'de güvenlik kontrolünün Yahudilere bırakılması gibi Yahudi varlığının taleplerini içermekte, Yahudi varlığının suçlarını örtmekte ve bu suçların unutulmasına yol açmaktaydı. Yine Suud rejimi, 2025 yılının Mayıs ayında Trump'ın Riyad ziyareti sırasında ABD'ye desteğini ilan etmiş ve ona yüz milyarlarca Doları aşan mali destek sağlamıştır. 600 milyar Doları geçen bu destek, Amerikan ekonomisini ve Amerikan askeri projelerini, silah ve füze geliştirmeyi desteklemekte ve bunun bir kısmı da Yahudi varlığına, Gazze'de Müslümanları öldürmek için gönderilen silahların bedeli olarak gitmektedir. Suud rejiminin Amerika'ya olan bağımlılığın en son örneği ise; ABD'nin bölgedeki projelerine hizmet etmek, özellikle İran'ın bölgedeki ritmini ayarlamak veya onu dizginlemek, Trump'ın yaklaşan seçimlerdeki çıkmazı da dahil olmak üzere onu içinde bulunduğu çıkmazdan kurtarmak için Suudi Arabistan-Türkiye-Pakistan arasında yapılan Mekke ittifakı olmuştur.

Sonuç olarak tüm gerçeklerin ardından Prof. Dr. Faysal b. Abdurrahman Usra / Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçiliği Kültür Ateşesi'nin Suudi Arabistan'ı sanki Allah'ın şeriatını tatbik eden bir devletmiş gibi sunması kesinlikle vehimlerden ibarettir. Daha da kötüsü tarihi geçmiş ihanet ve ajanlıkla dolu Suudi rejiminin, bayraklar, gösteriler ve askeri geçitlerle Milli Günü kutlaması, özel de Müslüman Suud halkını, genelde ise tüm Müslümanları aşağılamaktan başka bir şey değildir. Başta Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçiliği Kültür Ateşesi olmak üzere Suudi rejiminin ihanetinin üstünü örtmek adına hakkı gizleyen tüm yazarlara Allahu Teala'nın şu kavlini hatırlatmak isteriz: **إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ** **İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayet yolunu - kitapta onu insanlara apaçık göstermemizden sonra- gizleyenler yok mu, işte onlara hem Allah hem de bütün lanet ediciler lanet eder."** [Bakara 159]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Ramazan Ebu Furkan